

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 447/2015
21.10.2015. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Гордане Ајншпилер Поповић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Н.М. из села К., чији је пуномоћник И.А., адвокат из В., против тужене "Специјалне болнице за рехабилитацију Бујановац" из Бујановачке бање, коју заступа М.Р., адвокат из Б., ради исплате потраживања из радног односа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2795/14 од 03.09.2014. године, у седници одржаној 21.10.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

1. НЕ ПРИХВАТА СЕ предлог тужене да се о ревизији изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2795/14 од 03.09.2014. године, одлучује као о изузетно дозвољеној ревизији.

2. ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2795/14 од 03.09.2014. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2795/14 од 03.09.2014. године одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу ПП 878/13 од 23.06.2014. године, којом је тужена обавезана да тужиоцу на име штете за период од 01.10.2010. до 30.04.2014. године исплати укупно 237.777,00 динара, са законском затезном каматом од доспећа сваког појединачног износа до исплате и да тужиоцу накнади трошкове поступка од 68.612,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Тужена се у ревизији позива на различиту судску праксу у поступању у предметима у којима тужиоци, запослени у здравственим установама на територији општина Бујановац, Прешево и Медвеђа, траже накнаду штете због мање исплаћене плате, која им припада по закључку Владе Републике Србије број 121-14320/2001-2 од 18.12.2001. године. У ревизији се позива на пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 бр. 930/10 од 26.05.2010. године, коју не прилаже.

Странка која подноси посебну ревизију, због уједначавања судске праксе, дужна је да уз ревизију достави судске одлуке на основу које Врховни касациони суд утврђује да ли су испуњени услови за изузетну дозвољеност ревизије. Како се о различитом поступању судова не одлучује на основу ревизијских навода, већ на основу судских одлука, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку, па је одлучио као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради исплате зараде поднета је 19.09.2013. године, а вредност оспореног дела правоснажне пресуде је 237.777,00 динара.

Како вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**